

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER

Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 1 styczeń 2009

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

- Aktualności z prawa i funduszy 1
- Program wsparcia inwestycji w odnawialne źródła energii i obiekty wysokosprawnej Kogeneracji 2
- Rada Ministrów przyjęła nową Politykę ekologiczną państwa 2

■ Porady prawne

- Pomoc na rozwój infrastruktury gospodarowania rolniczymi zasobami wodnymi 4

■ Temat numeru

- Pomoc finansowa zagrożonym lasom 6

■ Finanse

- Kary pieniężne za naruszenie warunków korzystania ze środowiska w gospodarce wodno-ściekowej 9
- Opłaty za korzystanie ze środowiska 11

- Pytania i odpowiedzi 15

§ Aktualności

Aktualności z prawa i funduszy

- Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ogłosił nabór w trybie konkursowym wniosków o dofinansowanie z Funduszu Spójności dla działu 9.3 "Termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej"
- Ogłoszono nabór wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Funduszu Rozwoju Regionalnego dla działania 3.2 „Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku”. Oferty konkursowe można składać od 29.12.2008 r. do 27.02.2009 r.
- Na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej pojawiły się informacje dotyczące dofinansowania recyklingu pojazdów:
 - terminy
 - techniczne warunki rozpatrywania wniosków
 - warunki uzyskania dofinansowania
- dopłaty do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji
- dofinansowanie działań inwestycyjnych
- dofinansowanie gmin w zakresie pojazdów wycofanych z eksploatacji
- 26 grudnia weszła w życie Dyrektywa 2008/99 dotycząca ochrony środowiska poprzez prawo karne zawierająca listę działań uznawanych za przestępstwa.
- Ministerstwo Środowiska w ramach programu Infrastruktura i Środowisko ogłosiło nabór wniosków do konkursów o dofinansowanie projektów w zakresie:
 - Działania 1.1 Gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach powyżej 15 tys. RLM
 - Działania 2.1 Kompleksowe przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami komunal-

Uwaga! 31.01.2009 r. upływa termin wnoszenia opłat i sprawozdań związanych z korzystaniem ze środowiska!

Szanowni
Państwo!

Przekazuję w Państwa ręce styczniowy numer serwisu informacyjno-doradczego „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W dziale Aktualności przeczytacie Państwo o nowej Polityce ekologicz-

nej państwa. 16 grudnia Rada Ministrów przyjęła dokument „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”. Ma to przede wszystkim służyć poprawie jakości środowiska, realizacji zasad zrównoważonego rozwoju itp.

W Temacie numeru przeczytacie Państwo o przepisach umożliwiających otrzymanie pomocy finansowej zagrożonym lasom, a także o nowych stawkach opłat za korzystanie ze środowiska w porównaniu do lat ubiegłych.

Wierzę, że informacje zawarte w tych artykułach, jak również w pozostałych tekstach spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Agnieszka Szewczyk

Agnieszka Szewczyk
Redaktor odpowiedzialny
e-mail: szewczyk@dashofer.pl
tel. (0-22) 559 36 54

nymi ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych

– Działania 2.2 Przywracanie terenom zdegradowanym wartości przyrodniczych i ochrona brzegów morskich.

Wnioski można składać od 16 lutego do 27 lutego 2009 r. ■

Redakcja

§ Aktualności

Program wsparcia inwestycji w odnawialne źródła energii i obiekty wysokosprawnej Kogeneracji

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej opracował Program wsparcia inwestycji w odnawialne źródła energii i obiekty wysokosprawnej Kogeneracji na lata 2009-2012.

Program przyznaje wysoki priorytet biogazowniom zlokalizowanym na terenach wiejskich. Ma on także wpłynąć na poprawę zbilansowania lokalnych rynków energii. Przewidziany budżet wynosi 1,5 mld zł. Narodowy Fundusz ogłosi przynajmniej 3 konkursy, pierwszy z nich zaplanowany jest na marzec bieżącego roku.

Program zakłada dofinansowanie następujących inwestycji:

➤ Budowa odnawialnych źródeł energii (OZE) o łącznej mocy na poziomie 300 MW. Jest to tym samym wsparcie wewnętrznego

rynku energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych.
➤ Budowę lub modernizację obiektów wysokosprawnej Kogeneracji o mocy łącznej na poziomie 50 MW.

Przedsięwzięcia podzielono na 4 klasy (A, B, C i D). Środki przeznaczone na ten program pochodzą z tytułu kar i opłat zastępczych ponoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, które nie wywiązały się z obowiązku podaży określonej ilości elektryczności otrzymanej z odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej Kogeneracji.

Program pozwoli na szybkie i skutecznie wsparcie inwestycji ważnych dla gospodarki i społeczeństwa z punktu widzenia polityki ekologicznej, energetycznej i działań antykryzysowych. ■

Redakcja

§ Aktualności

Rada Ministrów przyjęła nową Politykę ekologiczną państwa

16 grudnia Rada Ministrów jednogłośnie przyjęła dokument „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”. Przyjęty dokument koncentruje się przede wszystkim na działaniach, które mają służyć poprawie jakości środowiska, realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, powstrzymaniu niekorzystnych zmian klimatu oraz ochronie zasobów natural-

nych, w tym różnorodności biologicznej. Szacuje się, że na wykonanie zadań określonych w polityce ekologicznej na lata 2009-2012 trzeba będzie przeznaczyć ponad 66 mld zł, a na lata 2013-2016 ponad 63 mld zł.

Zgodnie z Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska wymagane jest sporządzenie polityki ekologicznej państwa

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych w zakresie zarządzania i finansów w przedsiębiorstwie w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

dr Michał Kuliński, prawnik. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996–1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPIA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Pracuje nad doktoratem w Instytucie Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest pracownikiem firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

na najbliższe 4 lata z perspektywą 4-letnią.

8 maja 2003 r. Sejm RP przyjął dokument „Polityka ekologiczna Państwa na lata 2003-2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010”. Racionalnie patrząc na wymóg uchwalenia polityki ekologicznej państwa na kolejne 4 lata, należałoby uchwalić nową politykę w 2006 roku, żeby możliwe było jej obowiązywanie od początku 2007 roku. Rada Ministrów zrozumiała to prawidłowo i w 2006 roku przedłożyła Sejmowi RP projekt następnej polityki ekologicznej państwa na 2007-2010 z perspektywą do roku 2014. Niestety kadencja Sejmu została skrócona i parlament nie zdążył jej uchwalić.

Jak tłumaczą nam nieuchwalenie Polityki do końca 2008 roku, twórcy nowego projektu? Podobno analiza poprzedniego tekstu projektu przeprowadzona w tym roku „wykazała jego nadmierną ogólnikowość, a także nieaktualność wielu istotnych elementów, szczególnie w doniesieniu do prawodawstwa Unii Europejskiej. Konieczna była zatem jego aktualizacja, co jednak spowodowało nieuniknione opóźnienie w przygotowaniu polityki ekologicznej państwa i w konsekwencji konieczne było przyjęcie nowego horyzontu czasowego.”

Nie podważając słuszności tych argumentów, należy podkreślić, że przyjęcie przez Rząd tego projektu w połowie grudnia 2008 roku spowoduje, że poprzednia, nieaktualna polityka, która obowiązuje już o 2 lata za długo, będzie obowiązywać przez kolejne kilka tygodni, a najprawdopodobniej miesięcy. Zanim przejdzie całą procedurę legislacyjną, na pewno minie trochę czasu. Może Rząd interpretuje przepis art. 14 ust. 2 Prawa ochrony środowiska, który stanowi, że „Politykę ekologiczną państwa przyjmuje się na 4 lata (...)” w ten sposób, że przy-

muje się ją na dowolne 4 lata niezależnie od tego, kiedy skończył się okres, który obejmowała poprzednia Polityka. Wydaje się jednak, że inny był cel uchwalenia tego przepisu przez ustawodawcę.

Programy ochrony środowiska

Zgodnie z art. 17 Prawa ochrony środowiska wojewódzkie, powiatowe i gminne organy wykonawcze sporządzają odpowiednie programy ochrony środowiska w celu realizacji założeń polityki ekologicznej państwa. Zaktualizowanie programów ochrony środowiska na wszystkich szczeblach podziału samorządu i ich uchwalenie przez sejmiki wojewódzkie oraz rady powiatowe lub gminne zgodnie z tak długo przygotowywaną nową polityką ekologiczną państwa zajmie kolejne miesiące. Długo więc potrwa zanim nowa Polityka będzie mogła w jakikolwiek sposób poprawić jakość środowiska czy powstrzymać niekorzystne zmiany klimatu.

Wracając jednak do tego, na jakich założeniach opiera się projekt tej długo oczekiwanej „polityki ekologicznej państwa”, jak podało Centrum Informacyjne Rządu (CIR), „Polska musi sprostać trudnym zadaniom związanym z ochroną atmosfery i przeciwdziałaniu zmianom klimatu. Bardzo istotny jest również udział w pracach nad pakietem klimatyczno-energetycznym.

Ważnym i trudnym wyzwaniem będzie wprowadzenie w życie zapisów dyrektyw unijnych w sprawie jakości powietrza. Dla terenów, które nie spełniają standardów określonych przez UE w tym zakresie, zostaną opracowane i zrealizowane programy naprawcze.” Rzecznik prasowy Ministra Ochrony Środowiska podkreśla jednak, że „jeżeli chodzi o redukcję emisji gazów cieplarnianych wprowadzone Protokołem z Kioto, Polska jest liderem

wśród Państw Konwencji ONZ.” Na szczęście nie przeszkodził ograniczeniu emisji tych gazów przedłużający się brak aktualnej Polityki ekologicznej państwa.

Nowy dokument kładzie duży nacisk na promocję rozwoju odnawialnych źródeł energii i szybką modernizację przemysłu energetycznego. Zgodnie z założeniami, przeprowadzenie ocen oddziaływania na środowisko musi być możliwe już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Takie rozwiązanie ma zagwarantować, że zasady ochrony środowiska będą uwzględniane w planach zagospodarowania przestrzennego.

Z kolei działalność nowych organów – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, ma uprościć i przyspieszyć procedury środowiskowe, wymagane w fazie przygotowania inwestycji. Do kompetencji tych nowopowstałych instytucji należą kwestie związane z ocenami oddziaływania na środowisko, zarządzaniem ochroną przyrody, w tym europejską siecią Natura 2000 oraz zagadnieniami odpowiedzialności za szkody w środowisku.

Minister środowiska deklaruje, że wspólnie z organizacjami ekologicznymi chce w 2009 r. zakończyć prace nad listą obszarów Natura 2000, co przyspieszy realizację inwestycji infrastrukturalnych (autostrady, kolektory kanalizacyjne, linie energetyczne, itp.).

W polityce ekologicznej szczególną uwagę poświęcono lasom. Ważnym zadaniem będzie kontynuacja zalesień i zadrzewiania tzw. korytarzy ekologicznych (łączących kompleksy leśne), które mają ogromne znaczenie dla zachowania i rozwoju różnorodności biologicznej fauny oraz flory. W ciągu najbliższych lat jeszcze ważniejsze stanie się racjonalne gospodarowanie zasobami

naturalnymi, w szczególności wodą. Założono również bardziej racjonalne korzystanie z zasobów geologicznych i poprawę gospodarki odpadami, zwłaszcza komunalnymi.

✓ WAŻNE!

Priorytetem dla resortu środowiska jest efektywne wykorzystywanie pieniędzy z Unii Europejskiej na wyposażenie kolejnych aglomeracji w oczyszczalnie ścieków i systemy wodno-kanalizacyjne, a także nowocześniejszą gospodarkę odpadami.

Polityka podkreśla też znaczenie edukacji przez podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa, zgodnie z zasadą „myśl globalnie, działaj lokalnie”. Inne działania, które wymienia polityka, to m.in. bezpieczeństwo ekologiczne, w tym opracowanie oceny ryzyka powodziowego, ochrona gleb, rekultywacja terenów zdegradowanych, ochrona przed hałasem.

Oczywiście należy nam wszystkim życzyć jak najszybszej realizacji tych wszystkich celów. Z tym, że nie-

stety na razie jest to tylko projekt „Polityki ekologicznej państwa”, a jej uchwalenie nie będzie najprawdopodobniej priorytetem dla parlamentu. Wynika to przede wszystkim z niedoceniań przez polityków znaczenia dokumentów strategicznych dla realizacji celów zrównoważonego rozwoju kraju. Dopóki tego znaczenia nie zrozumieją, kompleksowe i perspektywiczne działania w tym zakresie nie będą mogły być w pełni zrealizowane. ■

Krzysztof Choromański

 Porady prawne

Pomoc na rozwój infrastruktury gospodarowania rolniczymi zasobami wodnymi

Od lipca 2008 r. obowiązują przepisy umożliwiające otrzymanie pomocy finansowej na działania mające na celu poprawę oraz rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowywaniem rolnictwa i leśnictwa przez gospodarowanie rolniczymi zasobami wodnymi.

Podstawa prawna

25 czerwca 2008 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowywaniem rolnictwa i leśnictwa przez gospodarowanie rolniczymi zasobami wodnymi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 (dalej w tekście rozporządzenie). **Rozporządzenie to weszło w życie 24 lipca 2008 r.**

Podstawą do wydania tego rozporządzenia jest art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego

Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Pomoc finansowa na podstawie Rozporządzenia może być przyznawana na operacje w ramach działania „Poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowywaniem rolnictwa i leśnictwa przez gospodarowanie rolniczymi zasobami wodnymi”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Pomoc jest przyznawana na operację:

- 1) spełniającą wymagania określone w programie;
- 2) zapewniającą osiągnięcie i zachowanie celów działania „Poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowywaniem rolnictwa i leśnictwa przez gospodarowanie rolniczymi zasobami wodnymi” objętego programem;
- 3) niefinansowaną z udziałem innych środków publicznych.

Warunki pomocy

Pomoc jest przyznawana, jeżeli:

- 1) operacja będzie realizowana w jednym albo więcej etapach;

- 2) złożenie pierwszego wniosku o płatność pośrednią, będącą refundacją kosztów kwalifikowalnych przyznawaną po zrealizowaniu etapu operacji, nastąpi w terminie 24 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu pomocy – w przypadku gdy etap ten nie jest etapem końcowym;
- 3) zakończenie realizacji operacji i złożenie wniosku o płatność ostateczną, będącą refundacją kosztów kwalifikowalnych przyznawaną po zrealizowaniu całej operacji, nastąpi nie później niż do dnia 30 czerwca 2015 r.

Kto może uzyskać pomoc – beneficjent

Beneficjentami pomocy mogą być wojewódzkie zarządy melioracji i urzędów wodnych.

Forma pomocy

Pomoc jest przyznawana w formie refundacji części, związanych z realizacją operacji, kosztów. Tak więc zainteresowany otrzymaniem pomocy najpierw musi ponieść koszty a następnie może uzyskać ich refundację.

Koszty refundowane

Na podstawie rozporządzenia mogą być refundowane następujące koszty:

- 1) Budowy lub remontu następujących urządzeń melioracji wodnych szczegółowych:
 - a) rowów wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie,
 - b) rurociągów o średnicy poniżej 0,6 m,
 - c) drenowania,
 - d) grobli na obszarach nawadnianych,
 - e) systemów nawodnień grawitacyjnych,
 - f) fitomelioracji i agromelioracji,
 - g) systemów przeciwerozrywających,
 - h) pierwszego zagospodarowania zmeliorowanych łąk i pastwisk;
- 2) Budowy lub remontu urządzeń melioracji wodnych podstawowych oraz kształtowania przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego koryta cieków naturalnych, wykraczającego poza działania związane z utrzymaniem wód, w tym:
 - a) budowli piętrzących, budowli upustowych oraz obiektów służących do ujmowania wód,
 - b) stopni wodnych oraz zbiorników wodnych,
 - c) kanałów wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie,
 - d) rurociągów o średnicy co najmniej 0,6 m,
 - e) budowli przeciwpowodziowych,
 - f) budowli regulacyjnych,
 - g) stacji pomp, z wyjątkiem stacji wykorzystywanych do nawodnień ciśnieniowych,
 - h) budowli wstrzymujących erozję wodną,
 - i) dróg dojazdowych niezbędnych do właściwego użytkowania obszarów zmeliorowanych oraz utrzymania urządzeń melioracji wodnych podstawowych;

- 3) Zakupu usług budowlano-montażowych niezbędnych do realizacji operacji;
- 4) Zakupu użytków gruntowych pod inwestycje w zakresie niezbędnym i warunkującym realizację operacji.

Koszty kwalifikowane

Wszystkie koszty wymienione w pkt 1–4 mogą być uznane za koszty kwalifikowane, jeżeli:

- 1) Zostały poniesione:
 - a) w formie rozliczenia bezgotówkowego, dokonanego przelewem na rachunek bankowy,
 - b) po dniu złożenia wniosku o przyznanie pomocy, a w przypadku kosztów stanowiących koszty ogólne – nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2007 r.;
- 2) Dostawy, roboty budowlane i usługi, związane z realizacją operacji zostały nabyte w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, a postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostało wszczęte po dniu złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

Koszty kwalifikowalne poniesione przez beneficjenta podlegają refundacji w wysokości nieprzekraczającej 75% tych kosztów w ramach wnioskowanej pomocy w okresie realizacji programu.

Do kosztów kwalifikowalnych, zalicza się koszty ogólne, bezpośrednio związane z przygotowaniem i realizacją operacji, poniesione na:

- 1) Przygotowanie dokumentacji technicznej operacji, w tym:
 - a) kosztorysów,
 - b) projektów architektonicznych lub budowlanych,
 - c) ocen lub raportów oddziaływania na środowisko,
 - d) dokumentacji geologicznej lub hydrologicznej,
 - e) usług geodezyjno-kartograficznych,
 - f) usług rzeczoznawcy majątkowego,

- g) opracowania dokumentacji ekonomicznej,
- h) opracowania operatów wodnoprawnych;
- 2) Przygotowanie innych dokumentów niezbędnych do realizacji operacji,
- 3) Płaty za patenty lub licencje,
- 4) Sprawowanie nadzoru inwestorskiego lub autorskiego i związane z kierowaniem robotami budowlanymi – w wysokości nieprzekraczającej 10% pozostałych kosztów kwalifikowalnych.

Do kosztów kwalifikowalnych zakupu użytków gruntowych pod inwestycje w zakresie niezbędnym i warunkującym realizację operacji zalicza się koszty w wysokości nieprzekraczającej 10% całkowitych kosztów kwalifikowalnych. Koszty zakupu użytków gruntowych podlegają refundacji do wysokości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.

VAT jako koszt kwalifikowany

Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się także podatek od towarów i usług (VAT), uiszczany na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2005, str. 1, z późn. zm.).

Zakaz finansowania w ramach pomocy

Pomoc może objąć tylko koszty wymienione enumeratywnie w rozporządzeniu. Pomoc nie obejmuje kosztów innych niż określone w Rozporządzeniu.

Postępowanie w sprawie przyznania pomocy prowadzi marszałek województwa.

Termin składania wniosków o przyznanie pomocy nie może być krótszy niż 14 dni i dłuższy niż 60 dni.

Wniosek o przyznanie pomocy składa się bezpośrednio w miejscu określonym przez marszałka.

Wniosek należy składać na urzędowym formularzu. Formularz wniosku o przyznanie pomocy muszą zostać udostępnione na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego albo samorządowej jednostki nie później niż w dniu podania do

publicznej wiadomości informacji o terminie i miejscu składania wniosków.

Wniosek o przyznanie pomocy, poza elementami podania określonymi w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego (wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie), powinno zawierać w szczególności:

1) Numer identyfikacyjny, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków

o przyznanie pomocy, nadany wnioskodawcy;

- 2) Opis operacji;
- 3) Określenie wysokości wnioskowanej pomocy;
- 4) Określenie terminu i miejsca realizacji operacji;
- 5) Plan finansowy operacji;
- 6) Zestawienie rzeczowo-finansowe operacji;
- 7) Oświadczenia lub zobowiązania wnioskodawcy związane z pomocą;
- 8) Informacje o załącznikach.

dr Michał Kuliński

Temat numeru

Pomoc finansowa zagrożonym lasom

Od połowy 2008 r. obowiązują przepisy umożliwiające otrzymanie pomocy finansowej na odtwarzanie potencjału produkcji leśnej na terenach, na których wystąpiła katastrofa naturalna, klęska żywiołowa, a także zaliczanych do I i II kategorii zagrożenia pożarowego lasu.

Podstawy prawne

20 maja 2008 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał Rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odtwarzanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (dalej w tekście Rozporządzenie).

Podstawą do wydania tego Rozporządzenia jest art. 29 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Schematy pomocy

Rozporządzenie przewiduje dwa schematy przyznawania pomocy: Schemat I oraz Schemat II.

W ramach Schematu I można ubiegać się o pomoc w przypadku lasów położonych na terenie, na którym wystąpiła katastrofa naturalna lub klęska żywiołowa. Natomiast Schemat II jest przewidziany dla pomocy na terenach zaliczanych do I lub II kategorii zagrożenia pożarowego lasów.

Na co pomoc?

Według Rozporządzenia pomoc może być przyznawana na operację spełniającą wymagania określone w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, w szczególności uzasadnioną gospodarczo lub przyrodniczo, a także pod względem jej kosztów oraz zapewniającą osiągnięcie i zachowanie celów działania, jeżeli:

- 1) jest realizowana:
 - a) w lasach
 - b) zgodnie z:
 - planem urzędzenia lasu lub uproszczonym planem

urządzenia lasu, lub decyzją starosty wydaną na podstawie inwentaryzacji stanu lasu,

- zasadami prowadzenia gospodarki leśnej i zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów,
 - c) z uwzględnieniem potrzeb lasów niebędących w zarządzie nadleśnictwa,
- 2) nie jest finansowana z udziałem innych środków publicznych;
 - 3) postępowanie o zamówienie publiczne dotyczące tej operacji nie zostało wszczęte przed dniem złożenia wniosku o przyznanie pomocy;
 - 4) jej realizacja nie została rozpoczęta wcześniej niż w dniu złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

Pomoc może być przyznawana nadleśnictwu:

- 1) któremu został nadany numer identyfikacyjny w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;

- 2) jeżeli:
- operacja będzie realizowana w nie więcej niż:
 - czterech etapach,
 - dwóch etapach – w przypadku operacji, w których wysokość pomocy nie przekracza 4.000.000 złotych,
 - złożenie wniosku o płatność pośrednią, będącą refundacją kosztów kwalifikowanych, przyznawaną po zrealizowaniu pierwszego etapu operacji, nastąpi w terminie 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy – w przypadku, gdy etap ten nie jest etapem końcowym,
 - zakończenie realizacji operacji i złożenie wniosku o płatność ostateczną, będącą refundacją kosztów kwalifikowalnych przyznawaną po zrealizowaniu całej operacji, nastąpi w terminie:
 - 36 miesięcy od dnia zawarcia umowy – w przypadku operacji realizowanych w kilku etapach,
 - 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy – w przypadku operacji realizowanej w jednym etapie
 - nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2015 r.,
 - płatność ostateczna będzie obejmować nie mniej niż 25% łącznej planowanej kwoty pomocy.

Kto może otrzymać pomoc?

Co do zasady pomoc na podstawie Rozporządzenia jest przyznawana nadleśnictwom Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe. Rozporządzenie zawiera dwa załączniki, które enumeratywnie wymieniają nadleśnictwa, które mogą ubiegać się o pomoc. Załącznik nr 1 zawiera listę 96 nadleśnictw uprawnionych do ubiegania się o pomoc w ramach Schematu I.

Natomiast Załącznik nr 2 zawiera listę 33 nadleśnictw, które nie są

uprawnione do ubiegania się o pomoc w ramach Schematu II. Do ubiegania się o pomoc w ramach Schematu II są uprawnione nadleśnictwa inne niż wymienione w Załączniku nr 2 do Rozporządzenia.

Kategorie zagrożenia pożarowego na potrzeby Załącznika nr 2 zostały wyznaczone na podstawie opracowania Instytutu Badawczego Leśnictwa „Kategoryzacja zagrożenia pożarowego lasów Polski” na poziomie grup powiatów – poziom III NTS z roku 2006.

Udział lasów prywatnych

Rozporządzenie przewiduje również możliwość udzielenia pomocy dla właścicieli lasów.

✓ WAŻNE!

Co istotne, udział właścicieli lasów w operacji nie jest uzależniony od ponoszenia przez nich kosztów operacji.

W celu zapewnienia właścicielom lasów udziału w operacji nadleśniczy:

- ustala pisemnie obszar planowany do objęcia operacją oraz zakres planowanych kosztów w odniesieniu do lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, po zasięgnięciu opinii starostów właściwych dla danego nadleśnictwa lub leśnictwa,
- pisemnie podaje do publicznej wiadomości, w siedzibie nadleśnictwa oraz poprzez władze właściwych powiatów i gmin, w sposób zwyczajowo przyjęty, informację o:
 - planowanej lokalizacji operacji,
 - zakresie kosztów operacji,
 - planowanym terminie rozpoczęcia operacji,
 - terminie przyjmowania zgłoszeń, o którym mowa w ust. 6.

Właściciele lasów, jeżeli chcą uczestniczyć w operacji, muszą zgłosić pisemnie nadleśniczemu zamiar

uczestnictwa w operacji nie później niż w terminie 30 dni od dnia podania do publicznej wiadomości informacji.

Zgłoszenie takie musi zawierać:

- imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę i siedzibę oraz adres zgłaszającego;
- informacje:
 - o lokalizacji lasów objętych zgłoszeniem,
 - o zakresie kosztów, w jakim zgłaszający zamierza uczestniczyć w operacji;
- uzasadnienie udziału w operacji.

Do zgłoszenia właściciel lasu musi dołączyć:

- dokument potwierdzający prawo własności do lasów objętych zgłoszeniem;
- wypis z ewidencji gruntów i budynków;
- kopię części mapy ewidencyjnej gruntów i budynków, obejmującą zgłoszone lasy.

Starosta ma obowiązek zapewnienia nadleśniczemu dostęp do informacji związanych z prowadzeniem gospodarki w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa, w odniesieniu do lasów objętych zgłoszeniem, w tym do:

- uproszczonego planu urządzenia lasu lub
- decyzji starosty wydanej na podstawie inwentaryzacji stanu lasu.

✓ WAŻNE!

Nadleśniczy, po zasięgnięciu opinii starosty, dokonuje sprawdzenia zgłoszenia oraz załączonych dokumentów, następnie przeprowadza wizytację w terenie w lasach objętych zgłoszeniem, po czym sporządza listę właścicieli lasów, którzy kwalifikują się do udziału w operacji.

Z właścicielami lasów zakwalifikowanych do operacji nadleśniczy powinien podpisać umowę.

Forma pomocy

Pomoc jest przyznawana w formie refundacji kosztów:

I. W ramach Schematu I – kosztów odnowienia, pielęgnacji i ochrony lasów, ochrony cennych elementów przyrodniczych, udostępniania terenów leśnych dla celów rekreacji, turystyki oraz edukacji leśnej.

W tym Schemacie do kosztów kwalifikowanych, zalicza się koszty:

- 1) produkcji i zakupu leśnego materiału rozmnożeniowego na potrzeby prac, o których mowa w pkt 4, 5 i 8;
- 2) melioracji agrotechnicznych;
- 3) przygotowania gleby pod odnowienia, przebudowę, poprawki i uzupełnienia;
- 4) odnowienia powierzchni leśnych i przebudowy drzewostanów;
- 5) wykonywania poprawek i uzupełnień w uprawach leśnych;
- 6) pielęgnowania upraw, młodników i drzewostanów;
- 7) wykonania zadań z zakresu ochrony lasu przed szkodliwymi czynnikami biotycznymi, w tym również zakupu niezbędnych materiałów;
- 8) kształtowania i ochrony różnorodności biologicznej;
- 9) ochrony gleb leśnych przed erozją;
- 10) inwentaryzacji i ochrony cennych elementów przyrodniczych;
- 11) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją budowli oraz obiektów małej architektury związanych z zagospodarowaniem na cele rekreacji i turystyki lub służących celom edukacji leśnej społeczeństwa;
- 12) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją dróg leśnych, niewyznaczonych w planach urządzenia lasu jako dojazdy pożarowe, w celu dostosowania ich do wymagań określonych w przepi-

sach w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów.

II. W ramach Schematu II – kosztów wzmocnienia systemu ochrony przeciwpożarowej.

W ramach tego Schematu do kosztów kwalifikowanych, zalicza się koszty:

- 1) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją dróg leśnych, wyznaczonych w planach urządzenia lasu jako dojazdy pożarowe, oraz dróg leśnych wykorzystywanych do celów przeciwpożarowych w lasach niebędących w zarządzie nadleśnictwa;
- 2) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją budowli przeznaczonych do celów ochrony przeciwpożarowej lasów;
- 3) zakupu środków łączności oraz sprzętu i urządzeń do monitorowania lasów w celu ochrony przeciwpożarowej;
- 4) wykonania i odnawiania pasów przeciwpożarowych.

III. Ogólnych, które są bezpośrednio związane z przygotowaniem i realizacją operacji.

Tutaj do kosztów kwalifikowanych zalicza się koszty w wysokości nieprzekraczającej 10% pozostałych kosztów kwalifikowanych, obejmujące koszty:

- 1) przygotowania dokumentacji technicznej operacji, w tym:
 - a) kosztorysów,
 - b) projektów architektonicznych lub budowlanych,
 - c) ocen lub raportów oddziaływania na środowisko,
 - d) dokumentacji geologicznej lub hydrologicznej,
 - e) wypisów z ewidencji gruntów i budynków,
 - f) projektów technologicznych;
- 2) opłat za patenty lub licencje;
- 3) sprawowania nadzoru inwestorskiego lub autorskiego oraz

związane z kierowaniem robotami budowlanymi.

Koszty, o których mowa powyżej w pkt I-III, są uznawane za koszty kwalifikowalne, jeżeli zostały poniesione:

- 1) w formie rozliczenia bezgotówkowego, dokonanego przelewem na rachunek bankowy;
- 2) od dnia, w którym została zawarta umowa, a w przypadku kosztów stanowiących koszty ogólne, nie wcześniej niż 1 stycznia 2007 r.

W przypadku przyznania pomocy, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się również koszty poniesione przez wnioskodawcę przed dniem zawarcia umowy, ale nie wcześniej niż w dniu, w którym został złożony wniosek o przyznanie pomocy.

WAŻNE!
Refundacji podlegają koszty kwalifikowalne poniesione przez beneficjenta w wysokości nieprzekraczającej 100% tych kosztów.

Pomoc obejmuje wyłącznie koszty wymienione powyżej.

Co istotne, pomoc nie może objąć innych kosztów, a w szczególności:

- 1) nabycia nieruchomości;
- 2) podatku od towarów i usług (VAT);
- 3) nabycia używanych rzeczy;
- 4) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją dróg zaliczonych do kategorii dróg publicznych;
- 5) budowy, przebudowy lub remontu połączonego z modernizacją zbiorników retencyjnych;
- 6) pozyskiwania i transportu surowca drzewnego.

Kto przyznaje pomoc?

Organem właściwym do całej procedury przyznawania pomocy według Rozporządzenia jest Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

✓ WAŻNE!

Wniosek o przyznanie pomocy nadleśniczy musi złożyć osobiście albo przez upoważnioną osobę, bezpośrednio w oddziale regionalnym Agencji, właściwym ze względu na miejsce realizacji operacji.

Agencja ma obowiązek wydania potwierdzenia złożenia wniosku o przyznanie pomocy. Potwierdzenie powinno zawierać datę i godzinę złożenia tego wniosku i być opatrzone pieczęcią Agencji oraz podpisem osoby przyjmującej wniosek.

Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa ma obowiązek podania do publicznej wiadomości, na stronie internetowej Agencji oraz co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim informacji o możliwości składania w danym roku wniosków o przyznanie pomocy.

✓ UWAGA!

Wniosek o przyznanie pomocy składa się po upływie 14 dni od dnia podania takiej informacji do publicznej wiadomości.

Wniosek składać należy na formularzu, który Agencja ma obowiązek udostępnić nie później niż w dniu podania przez Prezesa Agencji do publicznej wiadomości informacji o możliwości składania wniosków.

Pomoc powinna być przyznana według kolejności złożenia wniosków, a wniosek powinien być rozpatrzony w terminie 4 miesięcy od dnia jego złożenia.

Pomoc jest wypłacana na podstawie umowy zawieranej między Agencją a beneficjentem. W umowie określa się warunki wypłaty środków finansowych z tytułu pomocy, z tym że środki te mogą być wypłacone, jeżeli beneficjent:

- 1) zrealizował operację lub jej etap, w tym poniósł związane z tym koszty;
- 2) zrealizował lub realizuje zobowiązania określone w umowie;
- 3) udokumentował zrealizowanie operacji lub jej etapu, w tym poniesienie kosztów kwalifikowalnych z tym związanych.

Jeżeli beneficjent nie spełnił którejkolwiek z warunków, środki finansowe z tytułu pomocy mogą być wypłacone w części dotyczącej operacji lub jej etapu, które zostały zrealizowane zgodnie z tymi warunkami, jeżeli cel operacji został osiągnięty lub może zostać osiągnięty do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną. ■

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427 ze zmianami).
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odtwarzanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz.U. z 2008 r. Nr 103, poz. 658).

dr Michał Kuliński

Finanse**Kary pieniężne za naruszenie warunków korzystania ze środowiska w gospodarce wodno-ściekowej**

Ustawa Prawo ochrony środowiska (jedn. tekst Dz.U. 2006 Nr 129 poz. 902, z późn. zm.: Dz. U. 2006 Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217) ustanawia administracyjne kary pieniężne ponoszone za przekroczenie lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska.

Są one ustalone decyzjami dotyczącymi:

- 1) poboru wód;
- 2) wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi;
- 3) magazynowania i składowania odpadów;
- 4) emitowania hałasu do środowiska (art. 272, art. 273).

- 5) wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;

Decyzję w sprawie wymierzania kary wydaje wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na którego rachunek stosowny podmiot korzystający ze środowiska wnosi ustanowioną administracyjną karę pieniężną. Wpływy z tytułu kar stanowią przychody odpowiednich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (art. 277, ust. 3 i ust. 4).

Administracyjne kary pieniężne (art. 298 ust. 1) wymierzane są za:

- 1) przekroczenie ilości, stanu lub składu ścieków określonych

- w pozwoleniu zintegrowanym lub w pozwoleniu wodnoprawnym;
- 2) przekroczenie ilości pobranej wody określonej w pozwoleniu zintegrowanym lub w pozwoleniu na pobór wody;
- 3) przekroczenie warunków decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska odpadów (osadów ściekowych) lub decyzji określającej miejsce i sposób magazynowania odpadów (osadów ściekowych) wymaganych przepisami ustawy o odpadach;
- 4) przekraczanie poziomów hałasu określonych w pozwoleniu zintegrowanym lub w pozwoleniu na emitowanie hałasu;

5) przekroczenie ilości lub rodzaju gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, określonych w pozwoleniu zintegrowanym lub w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.

Górne jednostkowe stawki kar

Ustawa określa górne jednostkowe stawki kar za:

- 1) 1 kg substancji, w wypadku przekroczenia;
 - a) dopuszczalnej ilości i składu ścieków, z wyjątkiem zawiesiny łatwo opadającej,
 - b) minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach,
 - c) dopuszczalnej masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu;
- 2) 1 litr zawiesiny łatwo opadającej;
- 3) 1 m³ ścieków, w przypadku przekroczenia dopuszczalnej temperatury, odczynu pH, poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych lub dopuszczalnego stopnia rozcieńczenia ścieków eliminującego toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.

Zasady wyliczania kar

W ustawie określone są następujące zasady wyliczania kar, które stanowią, że:

- 1) za przekroczenie ilości lub rodzaju gazów jednostkowa stawka kar jest równa 10-krotnej jednostkowej stawce opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza (art. 309 ust. 1, pkt 1); karę wymierza się za każdą substancję wprowadzaną do powietrza z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu (art. 313 ust. 1, pkt 2), jeżeli przekroczenie warunków zostało stwierdzone jednocześnie w kilku

miejscach określonych pozwoleniem, to karę wymierza się na podstawie pomiarów dokonanych dla tego miejsca, w którym przekroczenie jest najwyższe;

- 2) za przekroczenie ilości pobranej wody jednostkowa stawka kar jest równa 10-krotnej jednostkowej stawce opłat za pobór wody (art. 309, pkt 2);
- 3) za przekroczenie warunków decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska lub decyzji określającej miejsce i sposób magazynowania odpadów jednostkowa stawka kar jest równa 0,1 stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą dobę składowania (art. 309, ust 2).

Ustawa upoważnia:

- 1) Radę Ministrów do określenia jednostkowych stawek kar, za przekroczenia w drodze rozporządzenia;
- 2) Ministra Środowiska do określenia wysokości stawek kar na następny rok w drodze obwieszczenia.

Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 13 października 2006r. w sprawie wysokości stawek kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, na rok 2007 (M. P. Nr 73, poz. 734), jak również Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 18 września 2007r. o tym samym tytule (M. P. Nr 65, poz. 732) ustalały:

- 1) górne jednostkowe stawki kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi;
- 2) jednostkowe stawki kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi;
- 3) jednostkową stawkę kary za przekroczenie dopuszczalnej ilości zawiesiny łatwo opadającej, za jeden litr;

4) jednostkową stawkę kary za przekroczenie dopuszczalnego stopnia rozcieńczenia ścieków, eliminującego toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby;

- 5) jednostkową stawkę kary za przekroczenie dopuszczalnej ilości sztucznych substancji promieniotwórczych w ściekach, za jeden m³, które obowiązywały w roku 2007 i 2008.

Nowe ww. stawki opłat obowiązujące w roku 2009 zamieszczone zostały w obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 7 października 2008r. i weszły w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Zgodnie z art. 291 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż w terminie do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia wysokość stawek kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na następny rok.

Górne i jednostkowe stawki kar za przekroczenie dopuszczalnych substancji w ściekach są ustalone w zł za 1 kg substancji wyrażonych bezpośrednio lub za pomocą wskaźnika (kg O₂ BZT₅, kg O₂ ChZT). Lista stawek obejmuje 76 substancji i wskaźników. Stawki kar są zróżnicowane w zależności od szkodliwości substancji zawartych w ściekach dla środowiska wodnego.

Wymienione powyżej akty prawne zmieniają się co roku. Zestawienie powinno stanowić ułatwienie w stosowaniu właściwych przepisów.

Sposób ustalania kary

Rozporządzenie Rady Ministrów określa następująco sposób ustalania kary za przekroczenie dopuszczalnych ilości substancji w ściekach, w wypadku gdy przekroczenie to dotyczy więcej niż jednej substancji:

- 1) jeżeli przekroczenie dopuszczalnych ilości substancji w ściekach, w tym substancji wyrażonych jako wskaźnik, dotyczy więcej niż jednej substancji, do ustalenia kary przyjmuje się wszystkie substancje, których dopuszczalna wartość została przekroczona;
- 2) jeżeli przekroczenie dopuszczalnych ilości substancji, w tym substancji wyrażonych jako wskaźnik, dotyczy więcej niż jednej substancji, wymienionych w liczbie porządkowej 60-76 załącznika, to karę ustala się, przyjmując ilość tej substancji, której przekroczenie pociąga za sobą najwyższą karę;
- 3) jeżeli przekroczenie dotyczy więcej niż jednego warunku poz-

wolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego, ustala się karę za naruszenie każdego z warunków;

- 4) jeżeli liczba próbek niespełniających wymagań określonych w pozwoleniu wodnoprawnym albo pozwoleniu zintegrowanym jest większa od dopuszczalnej, karę ustala się, dokonując obliczenia substancji, w tym substancji wyrażonej jako wskaźnik, wprowadzonej do wód lub do ziemi w okresie objętym oceną, z naruszeniem wymaganych warunków, zgodnie z wzorem:

$$S_i = \frac{S_1 + S_2 + \dots + S_n}{N} \times Q$$

gdzie:

S_i – oznacza ilość danej substancji, w tym substancji wyrażonej jako wskaźnik, wprowadzonej do wód lub do ziemi z naruszeniem wymaganych warunków, w okresie objętym oceną,

S_1, S_2, S_n – oznacza ilość substancji, w tym substancji wyrażonej jako wskaźnik, wprowadzonej do wód lub do ziemi z naruszeniem wymaganych warunków, w każdej dobie, dla której próbka nie spełniała warunków pozwolenia,

N – oznacza liczbę próbek pobranych w okresie objętym oceną,

Q_a – oznacza ilość ścieków odprowadzonych w okresie objętym oceną.

Redakcja

Finanse

Opłaty za korzystanie ze środowiska

Według postanowień ustawy Prawo ochrony środowiska podmiot pobierający wodę i wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi ponosi opłaty za korzystanie ze środowiska i wnosi je na rachunek właściwego urzędu marszałkowskiego ze względu na położenie instalacji.

Przy ustalaniu opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi uwzględnia się dwie grupy substancji zawartych w ściekach:

- 1) substancje wyrażone jako BZT₅, ChZT, zawiesiny oraz suma chlorków i siarczanów (wysokość opłaty z tytułu odprowadzania ze ściekami tych substancji ustala się, biorąc pod uwagę wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą);
- 2) inne substancje zawarte w ściekach, są to: fenole lotne oraz metale ciężkie i substancje uznane za niebezpieczne dla zdrowia ludzi i środowiska wodnego ze względu na ich trwałość i toksyczność (opłatę za inne sub-

stancje dolicza się do opłaty ustalonej za odprowadzanie substancji wymienionych w punkcie 1).

Podstawą do ustalania opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi jest ilość substancji zawartych w ściekach pomniejszona o ilość tych substancji zawartych w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie tych ścieków, o ile podmiot obowiązany do poniesienia opłaty dysponuje danymi w tym zakresie.

Powyższe zasady nie dotyczą:

- 1) wprowadzania wód zasolonych, w odniesieniu do których opłatę ponosi się za sumę jonów chlorków i siarczanów;
- 2) wprowadzania wód chłodniczych, w odniesieniu do których opłatę ponosi się w zależności od ich ilości i temperatury;
- 3) wprowadzania ścieków opadowych za pośrednictwem kanalizacji, w stosunku do której opłatę ponosi się w postaci ryczałtowej

(zależnie od wielkości i rodzaju powierzchni, z której odprowadzane są te ścieki).

Ilość i skład ścieków wprowadzanych do wód i do ziemi ustala się w miejscu wylotu ścieków z oczyszczalni lub z kolektorów. W wypadku wprowadzania ścieków razem z wodami chłodniczymi ilość i skład ścieków ustala się przed ich zmieszaniami.

Zwolnienie z opłat za odprowadzanie ścieków

Z opłaty zwolnione jest:

- 1) wprowadzanie ścieków do ziemi w celu rolniczego wykorzystania, jeżeli zostało wydane pozwolenie wodnoprawne na takie wykorzystanie tych ścieków;
- 2) wprowadzanie do wód wód chłodniczych i wód pochodzących z obiegów chłodzących, jeżeli ich temperatura nie przekracza +26°C, albo naturalnej temperatury wody, w wypadku gdy jest ona wyższa niż +26°C;

- 3) wprowadzanie do wód wód zasolonych, jeżeli wartość sumy jonów chlorków i siarczanów w wodach zasolonych nie przekracza 500 mg/l;
- 4) wprowadzenie do wód lub do ziemi wód wykorzystywanych na potrzeby chowu i hodowli ryb łososiowatych, pod warunkiem, że ilość i rodzaj substancji w nich zawartych nie przekroczy wartości określonych w warunkach wprowadzania ścieków do wód;
- 5) wprowadzanie do wód lub do ziemi wód wykorzystywanych na potrzeby chowu i hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, o ile produkcja rozumiana jako przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w ciągu roku nie przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawu.

Ustawa określa górne jednostkowe stawki opłat za:

- 1) 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi;
- 2) 1000 m³ wód chłodniczych, za pobór 1 m³ wody podziemnej;
- 3) pobór 1 m³ wody powierzchniowej;
- 4) 1 m² powierzchni na jeden rok, z której odprowadzane są za pośrednictwem kanalizacji wody opadowe i roztopowe;
- 5) umieszczenie 1 t odpadów na składowisku (dotyczy to m.in. osadów ściekowych);
- 6) za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów.

Ustawa upoważnia:

- 1) Radę Ministrów do określenia jednostkowych stawek opłat w drodze rozporządzenia;
- 2) Ministra Środowiska do określenia wysokości stawek opłat na następny rok w drodze obwieszczenia.

Oprócz tego ustawa upoważnia również Radę Ministrów do zróżnicowania stawek opłat w zależności od:

- 1) rodzaju gazów, pyłów, odpadów lub substancji w ściekach i temperatury ścieków;
- 2) rodzaju ścieków;
- 3) jakości i rodzaju pobranej wody oraz jej przeznaczenia;
- 4) obszaru kraju;
- 5) sposobu zagospodarowania terenu w przypadku stawek opłat za wody opadowe i roztopowe.

Zarówno górne stawki opłat określone w wymienionej ustawie jak i jednostkowe stawki opłat ustalone w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanego przez Prezesa GUS w Monitorze Polskim. W obwieszczeniu Ministra

Środowiska z dnia 4 października 2006r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2007 (M. P. 2006 Nr 71, poz. 714) jak również w obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 20 września 2007r. o tym samym tytule (M. P. Nr 68, poz. 754) określono górne jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska oraz jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska obowiązujące w roku 2007 i 2008.

Nowe ww. stawki opłat obowiązujące w roku 2009 zamieszczone zostały w obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 7 października 2008r. w sprawie wysokości górnych jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2009 (M. P. Nr 79, poz. 698) i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Zgodnie z art. 291 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż w terminie do dnia 31 października każdego

Tabela 1. Górne jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska

Lp.	Przedmiot opłaty	2008 r.	2009 r.
1	Gazy lub pyły wprowadzane do powietrza	313,99 zł/kg	321,84 zł/kg
2	Substancje wprowadzane ze ściekami do wód lub do ziemi	201,30 zł/kg	206,33 zł/kg
3	Wody chłodnicze	23,00 zł/dam ³	23,57 zł/dam ³
4	Umieszczenie odpadów na składowisku	230,02 zł/Mg	235,77 zł/Mg
5	Pobór wody podziemnej	3,41 zł/m ³	3,49 zł/m ³
6	Pobór wody powierzchniowej śródlądowej	1,77 zł/m ³	1,81 zł/m ³
7	Powierzchnia, z której odprowadzane są ścieki, o których mowa w art. 3 pkt 38 lit. c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska	3,41 zł/m ²	3,49 zł/m ²
8	Za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, o ile zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 3 pkt 38 lit. g ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska	22,01 zł	22,56 zł

roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia maksymalną wysokość stawek opłat za korzystanie ze środowiska na następny rok. Od dnia 1 stycznia 2009 r. wchodzi również w życie nowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 października 2008 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. Nr 196, poz. 1217), zawierające jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska.

Zestawienie stawek opłat przedstawiono w tabelach.

Zakłady przemysłowe, które realizują zadania własne gminy dotyczące oczyszczania ścieków i prowadzą pomiar ilości ścieków, ustalają opłatę za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi uwzględniając ilości różnych rodzajów ścieków oraz określone dla nich współczynniki różnicujące.

Opłaty za wprowadzanie wód chłodniczych

Opłatę za ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi z kolektorów, które są własnością zakładów przemysłowych, i do których odprowadzane są znane – zmierzone ilości ścieków od innych podmiotów ustala się uwzględniając ilości tych ścieków oraz współczynniki różnicujące rodzaje ścieków.

Stawki opłat za wprowadzanie wód chłodniczych do wód przedstawiono w tabeli 4.

Opłaty za wody opadowe

Stawki opłat za wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni i ujęte w systemy kanalizacyjne, z wyjątkiem kanalizacji ogólnospławnej przedstawiono w tabeli 5.

Nie podlegają obowiązkowi opłat wody opadowe i roztopowe, które nie są odprowadzane do systemów kanalizacyjnych (np. spływają na

Tabela 2. Stawki opłat za substancje wprowadzane ze ściekami do wód lub do ziemi

Wprowadzane substancje	2007 r.	2008 r.	2009 r.
ładunek BZT ₅	3,42 zł/ kg O ₂ *	3,45 zł/ kg O ₂ *	3,54 zł/ kg O ₂ *
ładunek ChZT-Cr	1,37 zł/ kg O ₂ *	1,38 zł/ kg O ₂ *	1,41 zł/ kg O ₂ *
zawiesina ogólna	0,42 zł/ kg	0,42 zł/ kg	0,43 zł/ kg
suma chlorków i siarczanów (Cl + SO ₄)	0,040 zł/kg (0,0114 zł/kg dla obszaru działania RZGW w Gdańsku)	0,040 zł/kg (0,0115 zł/kg dla obszaru działania RZGW w Gdańsku)	0,041 zł/kg (0,0118 zł/kg dla obszaru działania RZGW w Gdańsku)
fenole lotne	36,44 zł/ kg	36,80 zł/ kg	37,72 zł/ kg
Metale ciężkie i substancje uznane za niebezpieczne	99,64 zł/ kg	100,64 zł/ kg	103,16 zł/ kg

* stawkę mnoży się przez współczynniki różnicujące, w zależności od rodzaju wprowadzanych ścieków, przedstawione w tabeli 3.3.3.1./4.

Tabela 3. Współczynniki różnicujące dla BZT₅ oraz ChZT-Cr, w zależności od rodzaju wprowadzanych ścieków (począwszy od II kwartału 2003 r.)

Lp.	Rodzaj ścieków		Współczynnik różnicujący
1.	dla ścieków bytowych *	BZT ₅	0,3
		ChZT-Cr	0,4
2.	dla ścieków komunalnych odprowadzanych z urządzeń kanalizacyjnych miast i wsi	BZT ₅	0,4
		ChZT-Cr	0,5
3.	dla ścieków przemysłowych lub komunalnych pochodzących z terenów, na których prowadzi się działalność handlową, przemysłową albo składową, odprowadzanych z urządzeń innych niż urządzenia kanalizacyjne miast i wsi **, ***	BZT ₅	1
		ChZT-Cr	1
4.	inne ścieki	BZT ₅	0,5
		ChZT-Cr	0,7

* (nie dotyczy ścieków bytowych wchodzących w skład ścieków komunalnych, wyszczególnionych w pozycji 2 i 3

** Zakłady przemysłowe realizujące zadania własne gminy w zakresie oczyszczania ścieków, prowadzące pomiar ich ilości, ustalają opłatę za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, uwzględniając ilości poszczególnych rodzajów ścieków oraz określone dla nich współczynniki różnicujące.

*** Opłatę za ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi z kolektorów będących własnością zakładów przemysłowych, do których są odprowadzane zmierzone ilości ścieków pochodzących od innych podmiotów, ustala się, uwzględniając ilości i rodzaje tych ścieków oraz określone dla nich współczynniki różnicujące

Tabela 4. Stawki opłat za wprowadzanie wód chłodniczych do wód

Temperatura	2007 r.	2008 r.	2009 r.
jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +26°C, a nie przekracza +32°C	0,54 zł/1000 m ³	0,55 zł/1000 m ³	0,56 zł/1000 m ³
jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +32°C, a nie przekracza +35°C	1,09 zł/1000 m ³	1,10 zł/1000 m ³	1,13 zł/1000 m ³
jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +35°C	3,38 zł/1000 m ³	3,41 zł/1000 m ³	3,5 zł/1000 m ³

teren przyległy do utwardzonej powierzchni i tam wsiąkają w ziemię).

Opłaty za pobór wody

Jednostkowe stawki opłat za pobór wody przedstawiono w tabeli 7.

Podane jednostkowe stawki mnoży się przez współczynniki różnicujące. W przypadku wody podziemnej współczynniki różnicujące wynoszą:

- 1) 2 – jeżeli woda nie podlega żadnym procesom uzdatniania lub woda podlega wyłącznie dezynfekcji lub demineralizacji albo innym procesom uzdatniania niewymienionym w pkt 2 – 5;
- 2) 1,25 – jeżeli woda podlega procesom odżelazienia lub utleniania;
- 3) 1 – jeżeli woda podlega procesom odmanganiania;
- 4) 0,5 – jeżeli woda podlega procesom usuwania amoniaku, koagulacji lub adsorpcji;
- 5) 0,3 – jeżeli woda podlega procesom usuwania azotanów lub metali ciężkich.

W przypadku wody powierzchniowej śródlądowej współczynniki różnicujące wynoszą:

- 1) 2,8:
 - a) jeżeli woda nie podlega żadnym procesom uzdatniania,
 - b) przy uzdatnianiu wody za pomocą cedzenia na kratkach lub sitach oraz usuwania z niej zawiesin bez stosowania che-

Tabela 5. Stawki opłat za wody opadowe lub roztopowe

Lp.	Rodzaj terenu	2007 r.	2008 r.	2009 r.
1.	za 1 m ² powierzchni terenów przemysłowych i składowych oraz baz transportowych (oprócz powierzchni portów śródlądowych, portów morskich i lotnisk, powierzchni dróg i parkingów o nawierzchni szczelnej)	0,23 zł	0,23 zł	0,24 zł
2.	za 1 m ² powierzchni portów śródlądowych, portów morskich i lotnisk	0,056 zł	0,057 zł	0,058 zł
3.	za 1 m ² powierzchni dróg i parkingów o nawierzchni szczelnej	0,046 zł	0,046 zł	0,047 zł
4.	za 1 m ² powierzchni parkingów o nawierzchni nieszczelnej, o liczbie miejsc parkingowych powyżej 500 samochodów	0,068 zł	0,069 zł	0,071 zł
5.	za 1 m ² powierzchni o nawierzchniach szczelnych, innych niż wymienione w pkt 1 i 2, znajdujących się w miastach lub – jeżeli miasto jest podzielone na dzielnice – w dzielnicach miast o gęstości zaludnienia powyżej 1300 osób/km ²	0,034 zł	0,034 zł	0,035 zł

Tabela 6. Inne opłaty za odprowadzanie ścieków

Rodzaj odprowadzanych ścieków	2007 r.	2008 r.	2009 r.
Jednostkowa stawka opłaty za wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przy produkcji ponad 1 500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawu, za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy tych ryb lub organizmów wodnych w okresie od 1 maja do 30 kwietnia następnego roku	0,218 zł	0,220 zł	0,226 zł
Wysokość stawki opłaty za wprowadzanie cieków do jezior (dotyczy zarówno substancji, wód chłodniczych, jak i wód opadowych i roztopowych)	stawka opłat x 2	stawka opłat x 2	stawka opłat x 2

micznych środków wspomagających,

- c) przy stosowaniu innych procesów uzdatniania niewymienionych w lit. b oraz

w pkt 2 – 4;

- 2) 2 – przy stosowaniu filtracji pośpiesznej lub ujmowaniu wody za pomocą urządzeń infiltracyjnych;

Tabela 7. Stawki opłat za pobór wody

Rodzaj pobranej wody	Cele przeznaczenia pobranej wody	2007 r.	2008 r.	2009 r.
Woda podziemna	do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia lub na cele socjalno-bytowe	0,054 zł/m ³	0,055 zł/m ³	0,056 zł/m ³
	na potrzeby produkcji, w której woda wchodzi w skład albo bezpośredni kontakt z produktami żywnościowymi i farmaceutycznymi, lub na cele konfekcjonowania	0,078 zł/m ³	0,079 zł/m ³	0,081 zł/m ³
	na inne cele	0,092 zł/m ³	0,093 zł/m ³	0,095 zł/m ³
Woda powierzchniowa śródlądowa	do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia lub na cele socjalno-bytowe	0,033 zł/m ³	0,033 zł/m ³	0,034 zł/m ³
	na inne cele	0,046 zł/m ³	0,046 zł/m ³	0,047 zł/m ³

- 3) 1 – przy stosowaniu koagulacji, flokulacji lub filtracji powolnej albo przy stosowaniu odżelazienia lub odmanganiania wody z ujęć infiltracyjnych;
- 4) 0,6 – przy stosowaniu procesów membranowych, wymiany jonowej, sorpcji na aktywnym, utleniania ozonem lub innymi utleniaczami.

Jeżeli do uzdatniania tej samej wody stosuje się dwa lub więcej współczynników spośród wymienionych w pkt. 1 i 2 procesów, przy ustalaniu opłaty przyjmuje się ten proces, przy którym współczynnik jest najniższy.

Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska prowadzi pomiar ilości wody uzdatnionej różnymi sposobami, opłaty ustala się z uwzględnieniem ilości wody uzdatnionej poszczególnymi sposobami. Pomiar ten musi być przeprowadzony za pomocą przyrządów uwierzytelnionych w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (jedn. tekst Dz.U. z 2004r., Nr 243, poz. 2441).

Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska pobierający wodę podziemną lub wodę powierzchniową śródlądową uzdatnia części pobra-

nej wody różnymi sposobami i nie prowadzi jej pomiaru odpowiednimi uwierzytelnionymi przyrządami, za miarodajny przy ustalaniu opłat przyjmuje się ten proces, przy którym współczynnik różnicujący jest najwyższy.

Współczynniki zależne od obszaru kraju oraz dostępności zasobów wody przyjmuje się w zależności od obszaru działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (RZGW). Współczynniki te wynoszą:

- 1) dla wody podziemnej:
 - 1 – dla wszystkich obszarów działania Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej;
- 2) dla wód powierzchniowych śródlądowych:
 - 1 – dla obszaru działania RZGW w Gdańsku,
 - 1,2 – dla obszaru działania RZGW w Gliwicach,
 - 1,2 – dla obszaru działania RZGW w Krakowie,
 - 1,1 – dla obszaru działania RZGW w Poznaniu,
 - 1 – dla obszaru działania RZGW w Szczecinie,
 - 1,1 – dla obszaru działania RZGW w Warszawie na terenie województw: łódzkiego, małopolskiego, podkarpackiego, śląskiego i świętokrzyskiego,

- 1 – dla obszaru działania RZGW w Warszawie – na terenie nie wymienionym wyżej,
- 1,2 – dla obszaru działania RZGW we Wrocławiu.

Opłaty za składowanie osadów

Opłaty za składowanie odpadów (w tym osadów ściekowych) ponosi podmiot zarządzający składowiskiem. Opłaty te nie są zależne od czasu składowania, lecz związane są jedynie z faktem umieszczenia odpadów na składowisku. Stawki opłat za umieszczenie osadów ściekowych na składowisku przedstawiono poniżej.

W 2008 r. obowiązywały jednostkowe stawki opłat za umieszczenie odpadów na składowisku, które zostały ogłoszone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. Nr 106, poz. 723). Od 1 stycznia 2009 r. obowiązują nowe jednostkowe stawki opłat, które są ogłoszone w nowym rozporządzeniu Rady Ministrów (Dz. U. Nr 196, poz. 1217).

Redakcja

Pytania i odpowiedzi

Jakie opłaty i kary stosuje się przy odpadach wydobywczych?

Do odpadów wydobywczych:

- 1) obojętnych;
 - 2) innych niż niebezpieczne i obojętne;
 - 3) niezanieczyszczonej gleby
- nie stosuje się przepisów tytułu V Prawa ochrony środowiska, z wyłączeniem dotyczących opłat podwyższonych oraz administracyjnych kar pieniężnych (art. 26 ust. 3 u.o.w.).

Co prawda stylistykę tego rozwiązania trudno uważać za w pełni komunikatywną, to jednak oznacza ona,

iż składowanie tego rodzaju odpadów wydobywczych w sposób zgodny z prawem jest wolne od opłat za korzystanie ze środowiska. Zwolnienie to nie odnosi się natomiast do opłat podwyższonych (tj. w razie składowania bez spełnienia wymagań przewidzianych prawem) oraz administracyjnych kar pieniężnych (tj. w razie składowania z naruszeniem decyzji w tych sprawach).

Ustalenie szczegółów może natomiast budzić sporo wątpliwości, przede

wszystkim ze względu na niespójną terminologię obu ustaw. Przesłanką administracyjnej kary pieniężnej jest bowiem naruszenie decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska albo decyzji określającej miejsce i sposób magazynowania odpadów (art. 298 pkt 4 p.o.ś.), podczas gdy ustawa o odpadach wydobywczych nie zna pojęcia „instrukcja eksploatacji składowiska”, zaś wymagania ustawy o odpadach dotyczące magazynowania nie odnoszą się do „magazynowania odpa-

dów wydobywczych”. Co prawda dopuszczalne jest magazynowanie odpadów wydobywczych, tyle że nie wymaga ono żadnej decyzji. Wątpliwości te mają charakter czysto teoretyczny, bowiem wspomniany art. 26 ust. 3 wchodzi w życie dopiero z dniem 1 maja 2012 r. Przepisy przejściowe (art. 58 ust. 4 u.o.w.) przewidują natomiast, że *do dnia 1 maja 2012 r. do odpadów wydobywczych obojętnych, odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczonej gleby nie stosuje się przepisów Tytułu V prawa ochrony środowiska*. Stylistyka tego rozwiązania nie jest jednoznaczna. Powstaje zwłaszcza pytanie, czy wspomniane zwolnienie odnosi się wyłącznie do odpadów wydobywczych (obojętnych, inne niż niebezpieczne i obojętne oraz stanowiących niezanieczyszczonej glebę), czy też określenie „odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczonej gleby” odnosi się do odpadów innych, niż wydobywcze. Wykładnia funkcjonalna przemawia za pierwszym z przedstawionych tu rozwiązań. ■

Redakcja

Masz pytanie
do naszych ekspertów?
Chcesz uzyskać więcej informacji
na wybrany temat?

Napisz do Redakcji!
e-mail: szewczyk@dashofer.pl

Wykaz zmian w prawie

Zmiany w prawie

14 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. Nr 235, poz. 1614).

13 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. Nr 229, poz. 1538).

1 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 października 2008 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. Nr 196, poz. 1217).

1 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. Nr 206, poz. 1291).

1 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie stawek opłat eksploatacyjnych (Dz. U. Nr 215, poz. 1355).

1 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o zużyciu sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 223, poz. 1464).

1 stycznia 2009 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu (Dz. U. Nr 235, poz. 1615).

31 grudnia 2008 r.

Wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 221, poz. 1441).

25 grudnia 2008 r.

Wchodzi w życie ustawa z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo atomowe (Dz. U. Nr 93, poz. 583).

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 54, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Agnieszka Szewczyk, szewczyk@dashofer.pl, www.dashofer.pl
Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa
Prenumerata: wersja online: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2009 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.